

Bemærkninger til forslaget

Stigende ulighed trods velstand

Aldrig har så mange danskere haft så mange penge mellem hænderne. Arbejdsløsheden er rekordlav, og velstanden har igennem længere tid været stigende, så der er blevet råd til rejser til udlandet, samtalekøkkener, fladskærme, nye biler og andre luksuriøse forbrugsgoder. Det går kort sagt rigtig godt for danskerne – og så alligevel ikke, for det er langt fra alle, der har fået del i den generelle velstandsstigning.

De rigeste er blevet rigere, og de fattige er blevet fattigere. Tal fra Danmarks Statistik viser, at uligheden har været stigende de seneste 10-15 år, og at denne stigning bringer uligheden på niveau med uligheden i 1960'erne, jf. bl.a. cand.polit. Finn Kenneth Hansen i analysen »Skønmaleri. Ulighed bare vokser og vokser« i Politiken den 28. august 2007. Det skyldes regeringens nedskæringer i de sociale ydelser, og det skyldes ikke mindst regeringens skattepolitiske tiltag, der i form af bl.a. skattestoppet primært begunstiger de i forvejen mest velstillede. Forslagsstillerne mener, det er en absurd udvikling. Vi ønsker ikke et samfund, hvor flere hundrede tusinde mennesker udstødes og bliver marginaliseret. Velfærd skal gælde alle. Et veludviklet velfærdssamfund bygger på værdier, hvor mennesket er et værdsat centrum for kollektivet, og hvor man yder efter evne og nyder efter behov.

Det er ikke alene indkomstfordelingen, der er blevet mere ulige i de senere år. Der er også sket en stigning i antallet af personer, der har en indkomst under EU's officielle fattigdomsgrænse. Nye tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd viser, at eksempelvis antallet af børn, der lever i fattigdom, steg med 12.000 personer fra 2001 til 2005, svarende til en stigning på 32 pct., jf. analysen »Mange børn lever i fattigdom« fra den 2. februar 2008. Fattigdom er ikke en absolut størrelse og skal derfor opgøres i forhold til den økonomiske situation i samfundet som helhed. CASA har defineret fattigdom som værende, når man ikke kan få opfyldt de materielle og sociale behov, som er nødvendiggjort af

det samfund og den tid, man lever i. Derfor giver det heller ingen mening at sammenligne fattige i Danmark med fattige i f.eks. udviklingslandene.

Der er nok at tage fat på, selv om vi ser isoleret på Danmark. Regeringen har med tiltag på tiltag gjort det vanskeligere at befinde sig på bunden af samfundet i Danmark. Forringelser af kontanthjælp og bolig sikring, indførelse af starthjælp, kontanthjælpsloft og 300-timers-regel er alle tiltag, som bidrager til at bringe folk ned under grænsen for relativ fattigdom. Regeringen har introduceret redskaberne under dække af, at flere skal komme i arbejde, men det har ikke været tilfældet. Senest har Ankestyrelsens undersøgelse »Kommunernes håndtering af 300-timers reglen« fra august 2007 f.eks. vist, at 300-timers-reglen absolut ikke får flere i arbejde. Tværtimod er langt størstedelen af de ramte blevet sygemeldt, gået på barsel eller ligefrem blevet skilt. Tilbage står en lille restgruppe af familier, der har fået halveret deres indtægt til et niveau, som det er meget svært at forestille sig at man skulle kunne leve for i Danmark.

Samtidig mangler der fra regeringens side en generel forståelse for, at personer, der af den ene eller anden grund igennem længere tid har stået uden for arbejdsmarkedet, er marginaliserede og ofte har andre problemer end »blot« ledighed. Det er derfor ikke nok at ramme dem økonomisk, hvis de igen skal inkluderes i samfundet. Længerevarende arbejdsløshed medfører omfattende sociale problemer – ikke alene på grund af de økonomiske konsekvenser, men også fordi udstødelse fra arbejdsmarkedet ofte resulterer i psykiske problemer, lavt selvværd m.v. Det er vigtigt, at der tages højde for disse faktorer i forbindelse med indslusningen på arbejdsmarkedet efter langvarig arbejdsløshed, og at der sker en lempelse af de hårde betingelser for at modtage offentlig støtte for arbejdsløse.

Nedenfor gennemgås de seks foreslåede initiativer til afskaffelse af økonomisk fattigdom i Danmark.